

Lator László

SZÜRKE MŰTEREM – VÁLI DEZSŐ KÉPE

sikidomok formák elkülönülve
ez egy majdnem-geometria rendje
ha szürke hát hol itt a tiszta szürke
mögötte mintha cinkfehér derengne
a vékony ecsethegy rajzolta rácsnak
úgy feszül a külső fény szinte átszap
már szinte benn a félszobányi térben
s mert a fekete kékesszürke barna
zárt mezeit hiába ostromolja
úgy árad szét úgy habzik rá a falra
hogy úgy világít az a fal fehéren
mintha nem is fal mintha semmi volna

csak a tárgyak csak azok izzanak
a forrástalan fényesség alatt
még fehérebben éppen csak kiválva
közegükből mégis szilárdan állva
szürkésfehér fehér és még fehérebb
dőlni neki merőleges feketének
függőleges vízszintes fekete
teremt egyensúlyt ad vázat a térnek
mert ez nem színek versengése de
lapok és síkok szerkezete
fehér fekete szürke barna tér
de legtöbb benne mégis a fehér

nem a festóállvány az asztalok
valami más ígéri hogy
ebben a festett térnél tágasabb
ürességben valami felszakad
hogy ez a senkié és semmié
ez a termékeny anyaméh
megnyílik befogadja és kiadja
azt ami még alig több mint a semmi
de bizonyosan meg fog majd jelenni
körülrázzolható alakja